

Pasiūlymas	Įvertinimas
<p>Dėl AAĮ projekto</p> <p>1. Dėl vykdomos ūkinės veiklos, pradėtos neatlikus privalomų PAV procedūrų (projekto 17 straipsnio 3 ir 4 dalys, keičiamas AAĮ 17 straipsnis)</p> <p>Projektu nustatoma pareiga atlikti atranką ar poveikio aplinkai vertinimą tais atvejais, kai ūkinė veikla pradėta neatlikus privalomų procedūrų.</p> <p>Pastaba: Toks reguliavimas neturi sudaryti priedų formuotis praktikai, kai veikla pradama pažeidžiant PAV reikalavimus, tikintis procedūras atlikti vėliau.</p> <p>Siūlome papildyti AAĮ 17 straipsnį nauja dalimi po 4 dalies: „Šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytų procedūrų atlikimas po ūkinės veiklos pradžios savaimė nesukuria teisėtų lūkesčių tęsti veiklą ir nelaikomas pakankamu pagrindu ankstesnį veiklos vykdymą pripažinti teisėtu.“</p>	<p>Pasiūlytas papildymas būtų perteklinis, kadangi AAĮ pakeitimo projekto 16 str. 3 dalyje nurodyta, kad, jei ūkinei veiklai vykdyti reikia leidimo ir jei, vadovaujantis Planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymu, turi būti atliktos šios ūkinės veiklos ir (ar) jos keitimo, ir (ar) plėtimo atrankos ar PAV procedūros, valstybės ir savivaldybės institucijos ar įstaigos išduoda ar pakeičia leidimą tik esant galiojančiam atsakingosios institucijos sprendimui dėl planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai ar atrankos dėl poveikio aplinkai vertinimo išvadai. 16 str. 5 d. nurodyta, kad, jeigu ūkinei veiklai, kuriai vadovaujantis Planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymu turi būti atliktos atrankos ar PAV procedūros, vykdyti nereikia leidimų, ūkinę veiklą galima pradėti vykdyti tik gavus sprendimą dėl poveikio aplinkai ar atrankos išvadą. Be to AAĮ 55 straipsnyje nustatytos sankcijos už ūkinės veiklos vykdymą neatlikus PAV ar atrankos. T. y. jau esamų nuostatų pakanka teisiniu aiškumui, kad PAV ar atrankos neatlikimas prieš pradėdant ūkinę veiklą yra teisės aktų pažeidimas. . Be to, gali būti atveju, kai PAV nebuvo atliktas ne dėl ūkio subjekto kaltės, o dėl institucijos veiksmų, pvz., priėmus atrankos išvadą, kad PAV neprivalomas, kai teismas nusprendžia, kad tokia išvada buvo netinkama.</p>
<p>2. Dėl veiklos nestabdymo išimčių (projekto 17 straipsnio 8–9 dalys)</p> <p>Projektas numato išimtis, kada veikla gali būti nestabdoma net ir nustačius, kad ji vykdoma be privalomų PAV procedūrų.</p> <p>Pastaba: Tokios išimties turi būti aiškinamos ir taikomos siaurai, tik išimtiniais atvejais, kai veiklos stabdymas sukeltų akivaizdžiai didesnę žalą žmonių gyvybei, sveikatai ar aplinkai nei veiklos nestabdymas.</p> <p>Siūlome papildyti atitinkamą nuostatą: „Sprendimas nestabdyti veiklos gali būti priimamas tik išimtiniais atvejais, kai veiklos stabdymas sukeltų akivaizdžiai didesnę žalą žmonių gyvybei, sveikatai ar aplinkai nei veiklos nestabdymas. Toks sprendimas turi būti individualiai motyvuotas, pagrįstas proporcingumo vertinimu ir viešai paskelbiamas.“</p>	<p>AAĮ nustato, kokiais atvejais priimamas sprendimas stabdyti veiklą ir nustatomos nestabdymo išimties. Išimties yra labai aiškiai apibrėžtos ir nurodomas jų baigtinis sąrašas: „Ūkinė veikla nestabdoma, jeigu ją sustabdžius galėtų kilti didesnė žala visuomenės interesams negu tęsiamos ūkinės veiklos daromas poveikis: sutrikūtų viešasis geriamojo vandens tiekimas ir (ar) nuotekų tvarkymas, centralizuotas šilumos ar elektros energijos tiekimas, mišriųjų komunalinių atliekų tvarkymas, arba jeigu sustabdžius šio straipsnio 3 ar 4 dalyje nurodytą ūkinę veiklą būtų apribotas nacionaliniam saugumui užtikrinti strateginę ar svarbią reikšmę turinčios infrastruktūros, nurodytos Lietuvos</p>

Pasiūlymas	Įvertinimas
	<p>Respublikos nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo 4 priede, naudojimas.“</p> <p>Reikalavimai, kaip priimamas sprendimas dėl veiklos stabdymo, yra nustatyti specialiuosiuose ir Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos valstybinės priežiūros įstatymuose, todėl netikslinga AAĮ nustatyti dubliuojančių nuostatų, dėl kurių galėtų kilti teisinė kolizija.</p>
<p>3. Dėl suinteresuotos visuomenės ir viešojo intereso gynimo (Projekto 5 straipsnis – keičiamas AAĮ 7 straipsnis)</p> <p>Pritariame Projekto nuostatomis, kuriomis stiprinamas suinteresuotos visuomenės statusas ir aiškiau įtvirtinama teisė kreiptis į teismą dėl viešojo intereso gynimo aplinkos apsaugos srityje.</p> <p>Tačiau praktikoje teismuose ir administracinėse procedūrose vis dar pasitaiko atvejų, kai aplinkosaugos organizacijų teisė ginti viešąjį interesą nepagrįstai ribojama formaliai vertinant jų steigimo dokumentų formuluotes ar reikalaujant papildomai įrodinėti individualų suinteresuotumą.</p> <p>Siekiant išvengti perteklinio formalizmo, siūlome papildyti AAĮ 7 straipsnio 2 dalį nuostata: „Aplinkos apsaugos srityje veikiantis viešasis juridinis asmuo laikomas turinčiu teisę ginti viešąjį interesą aplinkos apsaugos srityje, jeigu jo steigimo dokumentuose numatyti veiklos tikslai ar sritys apima aplinkos apsaugą, biologinės įvairovės, gamtos, kraštovaizdžio, miškų ar visuomenės sveikatos apsaugą, nepriklausomai nuo to, ar steigimo dokumentuose tiesiogiai vartojama sąvoka „viešojo intereso gynimas“.“</p> <p>Taip pat siūlome aiškiai nustatyti, kad: „Iš tokių subjektų nereikalaujama papildomai įrodinėti individualaus suinteresuotumo.“</p>	<p>Manome, kad siūlomų nuostatų įrašymas į AAĮ būtų perteklinis, nes:</p> <p>1. „Pakankamas suinteresuotumas“ nėra vieno teisės akto sąvoka – tai teisinis standartas, kuris kyla iš LR įstatymų ir tarptautinės teisės.</p> <p>Administracinių bylų teisenos įstatymo 23 straipsnis nustato, kad „Skundą (prašymą) dėl viešojo administravimo subjekto priimto teisės akto ar veiksmo (neveikimo), taip pat dėl viešojo administravimo subjekto vilkinimo atlikti veiksmus turi teisę paduoti asmenys, taip pat kiti viešojo administravimo subjektai, įskaitant valstybės tarnautojus ir pareigūnus, kai jie mano, kad jų teisės ar įstatymų saugomi interesai yra pažeisti.</p> <p>Civilinio proceso kodekso 37 straipsnis:</p> <p>„1. Dalyvaujančiais byloje asmenimis laikomi proceso dalyviai, turintys teisinį suinteresuotumą bylos baigtimi.</p> <p>2. Dalyvaujančiais byloje asmenimis yra šalys, tretieji asmenys, asmenys, pareiškę ieškinį šio Kodekso 49 straipsnio nustatyta tvarka, pareiškėjai, suinteresuoti asmenys šio Kodekso 442 straipsnyje išvardytose bylose, šio Kodekso 431 straipsnyje numatyti kreditoriai ir skolininkai, taip pat šių asmenų atstovai.“</p> <p>49 straipsnis: „1. Prokuroras turi teisę pareikšti ieškinį ar pareiškimą, įstoti į prasidėjusį procesą trečiuoju asmeniu, pareiškiančiu savarankiškus reikalavimus, viešajam interesui ginti Civiliniame kodekse, šiame Kodekse, Lietuvos Respublikos prokuratūros įstatyme ir kituose įstatymuose numatytais atvejais.</p> <p>2. Įstatymų numatytais atvejais valstybės ir savivaldybių institucijos ir kiti asmenys gali pareikšti ieškinį ar pareiškimą viešajam interesui ginti.<...></p> <p>4. Jeigu pareikštas ieškinys viešajam interesui ginti yra susijęs su fizinių ar juridinių asmenų teisėmis, šie asmenys jų pačių arba</p>

Pasiūlymas	Įvertinimas
	<p>asmens, pareiškusio ieškinį šio straipsnio nustatyta tvarka, prašymu arba teismo iniciatyva įtraukiami dalyvauti procese trečiaisiais asmenimis, nepareiškiančiais savarankiškų reikalavimų, arba jų pačių iniciatyva įtraukiami dalyvauti procese bendraieškiais.“</p> <p>„Pakankamą suinteresuotumą“ teismai vertina konkrečiai kiekvienu atveju, remdamiesi praktika, vertindami, pvz., ar sprendimas daro poveikį pareiškėjo teisėms ar interesams, ar ryšys tarp pareiškėjo ir ginčo objekto yra pakankamai tiesioginis, ar pareiškėjas veikia viešojo intereso srityje (pvz., aplinkosauga), ar įstatymai suteikia specialią teisę veikti (pvz., NVO), ir kt.</p> <p>Pavyzdys – Lietuvos administracinių ginčų komisijos 2023 m. lapkričio 14 d. sprendimas Nr. 21RE- 803 (AG-718/03-2023), kuriame cituojamos LVAT nutartys:</p> <p>„Pareiškėjo 2023-08-08 skunde nebuvo nurodoma, kas ir kaip pažeidžia pareiškėjo tariamas teises ir teisėtus interesus. Skunde Komisijai taip pat nenurodoma kodėl ir kaip skundžiamas atsakymas pažeidžia pareiškėjo teises ir saugomus interesus, kuriuos galėtų ginti Inspekcija ar Komisija. [...] LVAT praktikoje yra nurodoma „jog teisė kreiptis į teismą teisminės gynybos yra fundamentali asmens teisė <...>. Tačiau nurodytos nuostatos taip pat reiškia, kad teismas, nagrinėdamas administracines bylas, privalo nustatyti, kuo pasireiškia pareiškėjo nurodytas pažeidimas, t. y. kiekvienu konkrečiu atveju nustatyti, ar asmuo, kuris kreipėsi dėl pažeistos teisės (intereso) gynimo, turi jo nurodytas teises (įstatymų saugomus interesus), ar šios teisės (interesai) objektyviai yra pažeistos asmens nurodytu būdu. Tik nustatęs nurodytas aplinkybes, teismas gali apginti pareiškėjo teises vienu iš ABTĮ 88 straipsnio 2–4 punktuose numatytų būdų. Nenustatęs šių aplinkybių, teismas turi atmesti skundą (prašymą) ABTĮ 88 straipsnio 1 punkto pagrindu“ (LVAT 2012-05-21 nutartis administracinėje byloje Nr. A502-1260/2012 ir kt.). „Administracinių teismų praktikoje asmens suinteresuotumas suvokiamas kaip subjekto materialinis teisinis suinteresuotumas, t. y. asmuo turi turėti aiškiai identifikuojamą siekį apginti materialinės teisės normų saugomą teisę ar interesą“ (LVAT 2013-06-13 sprendimas administracinėje byloje Nr. A492-922/2013). „Teisme</p>

Pasiūlymas	Įvertinimas
	<p>gali būti ginama tik objektyviai egzistuojanti subjekcinė teisė, įgyta teisės akto pagrindu, o ne tariama teisė, pagrįsta vien asmens subjektyviu suvokimu“ (LVAT 2014-04-17 nutartis administracinėje byloje Nr. A502-364/2014)“.</p> <p>2. Teisė ginčyti sprendimus, veikimą ar neveikimą priklauso nuo proceso rūšies, bet pagrindinis reguliavimas yra administracinėje teisejoje ir (ypač aplinkos srityje) specialiuose įstatymuose bei tarptautinėje teisėje.</p> <p>Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymas nustato, kada galima kreiptis į teismą – po to, kai priimtas individualus ar norminis administracinis aktas, kai institucija neveikia (nepriima sprendimo per nustatytą laiką) ir pan. T. y., skūsti galima kai atsiranda galutinis ar ginčytinas administracinis rezultatas, arba kai institucija vilkina ar nieko nedaro.</p>
<p>4. Dėl atsargumo principo taikymo</p> <p>Pritariame atsargumo principo aiškesniam įtvirtinimui Projekte. Siūlome papildomai aiškiai nustatyti, kad esant moksliniam neapibrėžtumui dėl galimo reikšmingo poveikio biologinei įvairovei ar aplinkai, sprendimai turi būti priimami aplinkos apsaugos naudai. Siūloma formuluotė: „Esant moksliniam neapibrėžtumui dėl galimo reikšmingo neigiamo poveikio aplinkai ar biologinei įvairovei, sprendimas negali būti grindžiamas vien mokslinio neapibrėžtumo buvimu kaip pagrindu atidėti ar netaikyti prevencinių ir apsaugos priemonių ir turi būti priimamas vadovaujantis atsargumo principu, prioritetą teikiant aplinkos ir biologinės įvairovės apsaugai.“</p>	<p>Principas patikslintas taip: „1) atsargumo – šis principas reiškia, kad jeigu yra tikimybė, kad planuojami sprendimai ir (ar) veiksmai, įskaitant politikos formavimą aplinkos apsaugos srityje, gali sukelti žalą aplinkai, visuomenei ar žmonių sveikatai ir, kai dėl galimos rizikos pobūdžio ir masto nėra pakankamo mokslinio tikrumo, institucijos teikia prioritetą aplinkos, visuomenės ar žmonių sveikatos apsaugai ir privalo imtis prevencinių, proporcingų ir moksliniais duomenimis pagrįstų rizikos valdymo priemonių, kad būtų išvengta ar sumažinta galima žala;“.</p>
<p><i>Dėl PŪVPAVĮ projekto</i></p>	
<p>1. Dėl Projekto 3 straipsnio 1 dalies (keičiamo PŪVPAVĮ 3 straipsnio 1 dalies 3 punkto)</p> <p>Siekiant užtikrinti atitiktį šiai praktikai, nacionaliniame reguliavime turi būti aiškiai įtvirtinta, kad reikšmingo poveikio vertinimas grindžiamas kriterijumi, pagal kurį vertinimas privalomas visais atvejais, kai remiantis geriausiomis atitinkamos srities mokslo žiniomis negalima atmesti reikšmingo poveikio Natura 2000 teritorijai galimybės. Siūlome papildyti nuostatą taip:</p>	<p>Reikšmingumo Natura 2000 teritorijoms nustatymas nėra PŪVPAVĮ objektas. Lietuvoje nėra atskirojo poveikio Natura 2000 teritorijoms vertinimo, todėl jis integruotas į planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimą. O tais atvejais, kai planuojama ūkinė veikla nėra įrašyta į PŪVPAVĮ 1 priedą ir planuojama ūkinė veikla atitinka kriterijus, kai jai privalo būti nustatoma galimo reikšmingo neigiamo poveikio Natura 2000 teritorijoms tikimybė, tik nustačius tokią riziką ši planuojama ūkinė veikla patenka į PŪVPAVĮ taikymo</p>

Pasiūlymas	Įvertinimas
<p>„...kai, remiantis geriausiomis atitinkamos srities mokslo žiniomis, negalima atmesti reikšmingo poveikio Natura 2000 teritorijai galimybės.“ Tokių būdu būtų tiesiogiai perkeltas ES teisėje taikomas kriterijus.</p>	<p>sritį. Atsižvelgiant į tai, pateikta pastaba taikytina ne PŪVPAVĮ, bet reikšmingumo Natura 2000 teritorijoms nustatymą reglamentuojantiems teisės aktams, kurie nėra šio įstatymų paketo dalis.</p>
<p>2. Dėl Projekto 5 straipsnio 1 dalies (keičiamo PŪVPAVĮ 7 straipsnio 1 dalies) Projektu numatoma: „Jeigu ... nustatoma, kad planuojamos ūkinės veiklos ... įgyvendinimas gali daryti reikšmingą neigiamą poveikį ... šiai planuojamai ūkinei veiklai atliekamas poveikio aplinkai vertinimas be atrankos...“ Pastaba: Nuostata savaime nėra ydinga, tačiau nepakankama, nes neeliminuoja praktikos, kai reikšmingumo vertinimas atliekamas formaliai ir kartotinai, kol gaunama „nereikšminga“ išvada. Viešai prieinama statistika rodo sistemingą tendenciją, kad Natura 2000 teritorijose planuojamiems miško kirtimams reikšmingas poveikis nustatomas itin retai, nepaisant didelio veiklų masto. Siūlome papildyti nuostatą: „Pakartotinis to paties projekto ar jo iš esmės tapačios versijos teikimas reikšmingumo vertinimui toje pačioje teritorijoje ar jos dalyje negali būti naudojamas siekiant išvengti privalomo poveikio aplinkai vertinimo procedūros. Taip pat turi būti aiškiai nustatyta, kad poveikio aplinkai vertinimo ar reikšmingumo nustatymo pareiga negali būti apeinama dirbtinai skaidant projektą į atskiras dalis, etapus, susijusias veiklas ar atskirus infrastruktūros objektus, įskaitant kelius, komunikacijas, miško kirtimus, vandentvarkos, energetikos, aptvėrimo, statybos, sandėliavimo ir kitus darbus, kurie funkciškai susiję su pagrindiniu projektu.“</p>	<p>Reikšmingumo Natura 2000 teritorijoms nustatymas nėra PŪVPAVĮ objektas. Lietuvoje nėra atskirojo poveikio Natura 2000 teritorijoms vertinimo, todėl jis integruotas į planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimą. O tais atvejais, kai planuojama ūkinė veikla nėra įrašyta į PŪVPAVĮ 1 priedą ir planuojama ūkinė veikla atitinka kriterijus, kai jai privalo būti nustatoma galimo reikšmingo neigiamo poveikio Natura 2000 teritorijoms tikimybė, tik nustačius tokią riziką ši planuojama ūkinė veikla patenka į PŪVPAVĮ taikymo sritį. Atsižvelgiant į tai, pateikta pastaba taikytina ne PŪVPAVĮ, bet reikšmingumo Natura 2000 teritorijoms nustatymą reglamentuojantiems teisės aktams, kurie nėra šio įstatymų paketo dalis. Dėl projekto skaidymo, nuostatos užkertančios kelią projekto skaidymui yra įtvirtintos PŪVPAVĮ 3 straipsnio 8 ir 9 dalyse, 1 priedo 11 p., 2 priedo 3 pastaboje, o taip pat PŪVPAVĮ įgyvendinančiuose teisės aktuose.</p>
<p>3. Dėl Projekto 1 straipsnio (keičiamo PŪVPAVĮ 1 straipsnio 3 dalies – krašto apsaugos išimtys) Projektu siūloma nustatyti, kad įstatymas netaikomas, kai: „... atrankos dėl poveikio aplinkai vertinimo ar poveikio aplinkai vertinimo procedūrų atlikimas darytų neigiamą poveikį valstybės gynybos tikslams“ Pastaba: Ši išimtis formuluojama pernelyg abstrakčiai ir sudaro sąlygas plačiam jos taikymui.</p>	<p>Atkreipiame dėmesį, kad Direktyvos 2011/92/ES 2 straipsnio 4 dalies taikymo išaiškinimas pateikiamas ir Komisijos pranešime "Rekomendacinis dokumentas dėl išimčių pagal Poveikio aplinkai vertinimo direktyvos (Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/92/ES su pakeitimais, padarytais Direktyva 2014/52/ES) 1 straipsnio 3 dalį ir 2 straipsnio 4 ir 5 dalis taikymo (2019/C 386/05)" (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LT/TXT/?uri=CELEX:52019XC1114(02))</p>

Pasiūlymas	Įvertinimas
<p>Pagal Direktyvos 2011/92/ES 2 straipsnio 4 dalį bei ESTT praktiką (bylos C-435/97 WWF9, C-411/17 Inter-Environnement Wallonie) PAV išimtis turi būti aiškinamos siaurai ir taikomos tik individualiai motyvuotais išimtiniais atvejais.</p> <p>Siūlome papildyti nuostatą:</p> <p>„Išimtis gali būti taikoma tik individualiu motyvuotu sprendimu konkrečiam projektui arba aiškiai apibrėžtai jo daliai, kai įrodoma, kad atrankos dėl poveikio aplinkai vertinimo ar poveikio aplinkai vertinimo procedūrų atlikimas konkrečiu atveju sukeltų realų, tiesioginį ir proporcingomis priemonėmis nepašalinamą neigiamą poveikį valstybės gynybos tikslams. Išimtis negali būti taikoma automatiškai visai teritorijai, visai veiklų grupei, susijusiai infrastruktūrai ar būsimiems plėtros etapams. Prieš taikant išimtį turi būti įvertinta, ar aplinkosaugos tikslai negali būti pasiekti alternatyviomis, ribotos apimties, neviešomis ar kitaip saugumo interesus apsaugančiomis procedūromis.“</p>	<p>PŪVPAVĮ nuostatos suformuluotos atsižvelgiant į 2011/92/ES 2 straipsnio 4 dalies nuostatoje taikomas sąlygas.</p> <p>Lietuvoje ši direktyvos nuostata perkeliama 3 būdais:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Numatant išimties taikymą specialiaisiais įstatymais, kurių projektai derinami su Aplinkos ministerija ir AM išvada, neprieštaraujanti tokios išimties taikymui, laikytina sprendimu; 2) Planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymo (PAV įstatymas) 1 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad "Šio įstatymo nuostatos netaikomos karinės infrastruktūros, nurodytos Lietuvos Respublikos mobilizacijos ir priimančiosios šalies paramos įstatymo 6 straipsnio 10 punkte nurodytame sąraše, statybai, šioje karinėje infrastruktūroje ir teritorijose, kurioms Lietuvos Respublikos žemės įstatymo nustatyta tvarka rengiami karinės infrastruktūros projektai, planuojamai ūkinei veiklai, kurių vienintelis tikslas – valstybės gynyba ir kurių planuojamos ūkinės veiklos atrankos dėl poveikio aplinkai vertinimo ar poveikio aplinkai vertinimo procedūrų atlikimas darys neigiamą poveikį valstybės gynybos tikslams.“, derinant su Aplinkos ministerija Vyriausybės nutarimo, kuriuo patvirtinamas šis sąrašas, projektą ir AM išvada, neprieštaraujanti objektų įtraukimui į sąrašą, laikytina sprendimu; 3) PAV įstatymo 3 straipsnio 4 dalyje nustatyta: „4. Kai planuojamos ūkinės veiklos vienintelis tikslas – valstybės sienos apsauga, krašto apsauga ar kai planuojama tokia ūkinė veikla, kuri būtų vykdoma atsitikus ekstremaliajam įvykiui, apibrėžtam Lietuvos Respublikos krizių valdymo ir civilinės saugos įstatyme, atsakingoji institucija, gavusi informaciją iš planuojamos ūkinės veiklos organizatoriaus, gali priimti sprendimą neatlikti šios ūkinės veiklos atrankos dėl poveikio aplinkai vertinimo ar poveikio aplinkai vertinimo, jeigu tokių procedūrų atlikimas gali daryti neigiamą poveikį valstybės gynybos, gaisrinės ar civilinės saugos tikslams.“, šiuo atveju priimamas Aplinkos apsaugos agentūros sprendimas. <p>Pažymėtina, kad nei PAV direktyva, nei EK rekomendacija dėl PAV direktyvos 1 str. 3 d. taikymo nenustato, kokios priežastys lemia, kad PAV direktyvos taikymas turėtų neigiamą poveikį siekiant tikslų. Valstybei narei paliekama diskrecija pačiai įsivertinti ir nuspręsti dėl</p>

Pasiūlymas	Įvertinimas
	<p>išimties taikymo. PAV direktyvoje numatytos išimties taikymas specialiaisiais įstatymais buvo detaliai aptartas Vyriausybėje rengiant Rūdninkų poligono įstatymą, dalyvaujant Teisingumo ministerijos ir Vyriausybės kanceliarijos teisininkams. EK teisininkams, atsakingiems už PAV ir SPAV sritį buvo pristatyta Lietuvos taikoma išimčių sistema, ne kartą konsultuotasi dėl išimties taikymo, įskaitant ir taikymą gynybos pramonei.</p>